ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΟΛΓΑΣ ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΥ: «Ἑλληνικὰ χώματα»

ΝΕΑ ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

Μὲ τὸν τίτλον «Ἑλληνικὰ Χώματα» ἐκυκλοφόρησεν ἡ νέα ποιητικὴ συλλογὴ τῆς ἐκλεκτῆς ποιητρίας καὶ συγγραφέως Ὄλγας Παπαστάμου σὲ κομψὴ καὶ πολυτελῆ ἔκδοση. Ἡ συλλογὴ περιέχει ποιήματα σὲ ἐλεύθερο στίχο ποὺ διακρίνονται γιὰ τὴν δυνατὴ ἔμπνευση καὶ τὸν λυρισμό τους. Ἡ ποιήτρια ἀφιερώνει ὡραίες ἰδέες, ρυθμοὺς καὶ στοχασμούς, σὲ ἱστορικοὺς τόπους τῆς χώρας, ὅπως στὴν Πάτρα, τὴν Κόρινθο, τὴν Κρήτη. Ποιήματα ὅπως ὁ Κρέων τῆς Κορίνθου, ἡ μάννα τοῦ Ἀχιλλέως Δήμητρα ἀρχαῖος ἀγωνιστὴς καὶ ἄλλα διακρίνονται γιὰ τὶς κοινωνικὲς ἰδέες τους καὶ τὴν πρωτοτυπία τῆς ἐκφράσεως. Ἡ ὁμορφιὰ τῶν στίχων τῆς Ὄλγας Παπαστάμου συναρπάζει καὶ ὁ στοχασμὸς τους καὶ ἡ ἀνθρωπιά τους συγκινεῖ.

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 6 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 13 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

Ἀριθ. 4888Β΄

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Πάτραις σήμερον τὴν ἑβδόμην (7ην) τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ 1963 ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11.30 π. μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν Δημήτριος Π. Παπαγεωργίου, τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ραβαζούλα, πληρεξουσίου δικηγόρου τοῦ Κωνσταντίνου Γ. Κακούρη, κατοίκου Πατρῶν, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνῶστου διαμονῆς Νικόλαον Α. Σακελλαρόπουλον, πρώην κάτοικον Ἀθηνῶν, ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῆς ἀπὸ 25.11.1963 κλήσεως τοῦ ὡς ἄνω καλοῦντος Κωνσταντίνου Γ. Κακούρη, κατοίκου Πατρῶν, κατὰ 1) Δημητρίου Ἀνδρέου Σακελλαροπούλου, 2) Βασιλείου Ἀνδρέου Σακελλαροπούλου, κατοίκων Ἀθηνῶν (ὁδὸς Φαβιέρου ἀριθ. 44) καὶ 3) Νικολάου Ἀνδρέου Σακελλαροπούλου, κατοίκου πρώην Ἀθηνῶν καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, ἀπευθυνομένης ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν καὶ ἔχουσαν οὕτω: «Μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 724)1961 ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς δι' αὐτῆς διαταχθείσης πραγματογνωμοσύνης, καλῶ τοὺς ἀντιδίκους καθ' ὧν ἡ παροῦσα εἰς περαιτέρω συζήτησιν τῆς ἀπὸ 29 Μαρτίου 1960 περὶ διανομῆς ἀγωγῆς μου καὶ αἰτοῦμαι τὴν παραδοχήν αὐτῆς. Ἡ συζήτησις γενήσεται ὅτε καὶ ὅπου διὰ τῆς παρὰ πόδας πράξεως τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου τούτου ὁρίζεται. Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐπιδότω νομίμως τὴν παροῦσαν εἰς ἕκαστον τῶν καθ' ὧν ἢ τὸν ἀντίκλητόν των κ. Ἀνδρέαν Σινούρην, δικηγόρον, ἐνταῦθα, καὶ τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἐξ αὐτῶν ἀγνώστου διαμονῆς». Μετὰ τῆς παρὰ πόδας καὶ ἀπὸ 6. 12.1963 πράξεως τοῦ κ. Γραμματέως Πρωτοδικῶν Χρ. Τριανταφύλλου δι' ἧς ὁρίζει δικάσιμον ταύτης ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν, δημοσίᾳ ἐπ' ἀκροατηρίῳ συνεδριάζοντος τὴν 21ην Μαρτίου 1964, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐγγραφείσης εἰς τὸ πινάκιον τῶν συνήθων ὑποθέσεων μετ' ἀπόδειξιν ὑπ' αὖξ. ἀριθ. 1 καὶ καλουμένους εἰς συζήτησίν της ὅτε καὶ ὅπου ἀνωτέρω ὁρίζεται. Ἐπέδωκα ἐπίσης τῷ κ. Εἰσαγγελεῖ καὶ βεβαίωσιν τοῦ κ. Γραμματέως τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν ἐξ ἧς ἐμφαίνεται ὅτι ὁ ὡς ἄνω καθ' οὗ ἡ κλῆσις δὲν ἔχει διορίσει ἀντίκλητον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1960 μέχρι τῆς 6ης Δεκεμβρίου 1963 καὶ εἰς ἔνδειξιν.

Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς
(Τ. Σ.) ΓΕΩΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ
(Τ. Σ.) Δ. Π. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Δημοσιευθήτω εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «ΗΜΕΡΑ» καὶ εἰς τὸ Δελτίον Ταμείου Νομικῶν.

Πάτραι αὐθημερὸν — Ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν Πατρῶν
(Τ.Σ.) ΓΕΩΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΑΙ «ΑΚΤΙΝΕΣ»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος Δεκεμβρίου τῶν «Ἀκτίνων». Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα: «Ἡ ἀξία τῆς ζωῆς», ὑπὸ Δ. Μ. Τζάκσον, «Νέότης καὶ Ἀγνότης», Φρανσ. Μωριάκ, «Κώστας Οὐράνης», Ι. Ἐρμωνικοῦ, «Τὸ πνεῦματοῦ40 στὴν ποίησή μας», Ε. Ν. Μόσχου, «Τζὼν Κέννεντυ» κ. ἄ. Ἡ σκοπιὰ τῶν «Ἀκτίνων, ἡ πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ζωὴ τοῦ μηνὸς κλπ. συμπληρώνουν τὸ νέον τεῦχος.

«Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος Δεκεμβρίου τοῦ περιοδικοῦ «Ὁ κόσμος τῆς Ἑλληνίδος». Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα: «Χριστούγεννα σὲ ξένους τόπους», «Ἡ Ἀθήνα τοῦ 1844», «Ἀθαν. Διομήδους Πετσάλη, «Χρόνος χαμένος καὶ χρόνος κερδισμένος», «Ὅταν βρέχει ἔξω», «Κάτι γιὰ τὴν μαμά μου ἀπὸ τὴ ξενητειά». Ἀπόψεις, λογοτεχνικὴ ὕλη, κριτικὴ τῶν ἔργων ποὺ παίζονται κλπ. συμπληρώνουν τὸ νέον τεῦχος.

«ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΣ»

Τὸ κυκλοφορήσαν 65ον τεῦχος τῆς τριμηνιαίας ἐπιθεωρήσεως τοῦ ΕΛΚΕΠΑ «Παραγωγικότης» περιλαμβάνει συνεργασίας τῶν κ. κ. Δ. Μαγκλιβέρα «Δημόσιαι σχέσεις εἰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ δημοσίους ὀργανισμούς», Ν. Κυριαζίδη «Προβλήματα τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας εἰς τὰ πλαίσια τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς», κλπ. Ἐξ ἄλλου ἐκυκλοφόρησε καὶ ἡ μηνιαία ἔκδοσις τοῦ ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον περιοδικοῦ, μὲ ἐκλαϊκευμένα ἄρθρα καὶ μελέτας καὶ μὲ ὅλας τὰς εἰδήσεις ἐπὶ τῶν δραστηριοτήτων τοῦ ΕΛΚΕΠΑ. Ἀποστέλλεται δὲ δωρεὰν εἰς κάθε ἐνδιαφερόμενον.

Ἀριθμὸς 14948

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Πάτραις σήμερον τὴν δεκάτην ὀγδόην (18ην) τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ 1963 ἔτους, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 13 μ. μ., ὁ ὑποφαινόμενος Χρ. Γ. Ματθαιόπουλος κάτοικος Πατρῶν, δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν, τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ Κων. Στεφανοπούλου, πληρεξουσίου δικηγόρου τῆς Εὐθυμίας συζύγου Ἀντωνίου Μυλωνοπούλου τὸ γένος Σπυρίδωνος Μαστρανδρέα κατοίκου Λεύκας Πατρῶν ἐχούσης τὴν συναίνεσιν τοῦ κηδεμόνος πατρός της Σπυρίδωνος Μαστρανδρέα, κατοίκου Ἀμφίσσης, μετέβην ἐνταῦθα καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν, διὰ τὸν Ἀντώνιον Μυλωνόπουλον, κάτοικον πρώην Πατρῶν, καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, ἀκριβὲς ἀντίγραφον τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐπισήμου τοιούτου τῆς ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1963 ἀγωγῆς τῆς Εὐθυμίας συζ. Ἀντων. Μυλωνοπούλου, κατὰ τοῦ συζύγου της Ἀντωνίου Μυλωνοπούλου κατοίκου πρώην Πατρῶν καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, ἀπευθυνομένης ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν. Δι' ἧς καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους. Αἰτεῖται. Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀγωγή της. Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἐναγόμενος διὰ τὴν ἐν τῇ ἀγωγῇ αἰτίαν καὶ τῆς καταβάλῃ λόγῳ ὁριστικῆς διατροφῆς της ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1963 καὶ ἐφεξῆς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν (2.000) μηνιαίως κλπ. ὡς ἐν τῷ αἰτητικῷ ταύτης, μετὰ τῆς παραπόδας τούτου πράξεως τοῦ κ. Γραμματέως τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν ὁρίζοντος δικάσιμον πρὸς συζήτησιν αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν δημοσίᾳ ἐπ' ἀκροατηρίῳ συνεδριάζοντος τὴν 11ην Ἀπριλίου 1964 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10ην π. μ. κατατεθεῖσα καὶ ἐγγραφεῖσα εἰς τὸ πινάκιον τῶν συνήθων ὑποθέσεων ὑπ' αὖξ. ἀριθμὸν 1 καὶ εἰς τὸ πρωτόκολλον ὑπ' αὖξ. ἀριθμ. 717. Καὶ καλεῖ τὸν ἀντίδικον πρὸς συζήτησιν αὐτῆς ὅτε καὶ ὅπου ἀνωτέρω ὁρίζεται πρὸς γνῶσιν του. Καὶ εἰς ἔνδειξιν.

Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς
(Τ. Σ.) Ὑπογραφὴ
Ὁ δικ. κλητήρ
(Τ. Σ.) ΧΡ. Γ. ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ

Δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐν Πάτραις ἐκδιδομένης ἡμερησίας ἐφημερίδος «ΗΜΕΡΑ» καὶ διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένου Δελτίου Δικαστικῶν Δημοσιεύσεων τοῦ Τ.Σ.Ν.

Πάτραι αὐθημερόν.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς
(Τ. Σ.) Ὑπογραφὴ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

σκοτάδι, ὑπὸ τὸ φῶς λίγων φανῶν. Σὲ κάθε πλοῖο τέσσαρες ὁμάδες ἀπὸ 25 ἐργάτες ἡ μία εἰργάζοντο στὰ ἀμπάρια, ἐνῶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοὺς ἐφώναζαν συνεχῶς: «γρήγορα! γρήγορα!»

Φορτηγίδες καὶ ἀλλαπλεούμενα εἶχαν κυκλώσει τὰ πλοῖα καὶ παρελάμβαναν τὸ φορτίο, ἐνῶ οἱ στρατιῶτες ἀπεβιβάζοντο τμηματικά.

Μία ὥρα μετὰ τὸν κατάπλουν, ἡ κόκκινη λάμπα τοῦ καταδρομικοῦ «Χακικαζὲ» ἐσήμανε ἀπόπλουν. Ἀκολούθησαν τὰ ἄλλα πλοῖα. Εἶχαν ἤδη ἀποβιβασθῆ 900 στρατιῶτες καὶ ξεφορτωθῆ πλέον τῶν 70 τόννων ἐφοδίων. Χρειάσθηκαν μισὴ ὥρα νὰ ζεσταθοῦν οἱ μηχανές, γιὰ νὰ ξεκινήσουν τὰ πλοῖα.

Τὰ καταδρομικὰ ἀκολούθησαν τὸν ἴδιο δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Ἂν καὶ ἤξεραν ὅτι θ' ἀντιμετωπίζαν τὶς τορπιλλακάτους, τὸ προτιμοῦσαν ἀπὸ τὰ ἀμερικανικὰ καταδρομικὰ ἢ θωρηκτά, ποὺ θὰ συναντοῦσαν ἐνδεχομένως ἐὰν ἔκαναν τὸν περίπλουν τοῦ κόλπου Γκούλα. Δὲν ἤξεραν ὅτι, πράγματι, βορείως τῆς Κολομπαγκάρα ἀνέμενε ὁ πλοίαρχος Μποῦρκε μὲ 6 καταδρομικά, ἀλλὰ ἡ πεῖρα τοὺς ἔκανε νὰ τὸ ὑποθέτουν. Ὅσο καὶ νὰ τοὺς ἐνοχλοῦσαν αἱ τορπιλλάκατοι, προτιμοῦσαν νὰ ἔχουν μπλεξίματα μαζί τους, παρὰ μὲ τὰ βαρέα πυροβόλα τῶν καταδρομικῶν καὶ θωρηκτῶν.

Ὅσο χρειάσθηκαν νὰ βγοῦν τὰ καταδρομικὰ ἀπὸ τὸν κόλπο τῆς Βίλλα, κάθε λεπτὸν ἦταν καὶ μιὰ ἀγωνία γιὰ τὸν κυβερνήτη Χανάμι ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ «Ἀμαγκίρι». Ὅταν διέσχιζε τὰ Στενὰ Μπλάκετ, φοβόταν πάντοτε μήπως ἀνακαλυφθῆ ἀπὸ ἀεροπλάνα ἢ καὶ τορπιλλακάτους. Τὰ νησιὰ ὁλόγυρα ἐκρατοῦντο ἀπὸ ἰαπωνικὰ στρατεύματα, μὰ ἡ θάλασσα ἦταν ἐπικίνδυνη. Ὁ πλοῦς μέσα στὸ νυκτερινὸ σκοτάδι ἐπροφύλασσε ἀπὸ τὸν ἐχθρό, ἀλλὰ ὄχι καὶ ἀπὸ τὶς ὑφάλους. Δὲν ὑπῆρχαν λεπτομερεῖς χάρτες γι' αὐτὴ τὴν περιοχὴ τῶν νήσων τοῦ Σολομῶντος. Ἐπὶ πλέον, τὸ «Ἀμαγκίρι» δὲν εἶχε ραντὰρ καὶ ἀνεπλήρωνε τὴν ἔλλειψη μὲ μιὰ ὁμάδα παρατηρητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐρευνοῦσαν τὸ σκοτάδι μὲ δέκα εὐρείας ἀκτῖνος νυκτερινὲς διόπτρες.

Μὲ μεγάλη ἀνακούφιση ἔλαβε τὸ σῆμα τῶν τριῶν πολεμικῶν, ὅτι εἶχαν περαιώσει τὴν ἀποστολή τους καὶ ἐπέστρεφαν. Ἀνέπτυξε ταχύτητα, γιὰ νὰ ἑνωθῆ μαζί τους.

Κατὰ προσέγγισιν, σὲ ἀπόσταση ὀλίγων μιλίων ἦταν ἡ τορπιλλάκατος 109, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ Κέννεντυ περιπολοῦσε ἀπὸ Κολομπαγκάρα πρὸς Γκίζο, ἀκολουθῶντας τὶς ἀκάτους 162 καὶ 169. Ὁ Κέννεντυ δὲν εἶχε ἄλλες διαταγές, παρὰ νὰ περιπολῆ ἔξω ἀπὸ τὴν περιοχὴ Βάγκα — Βάγκα. Ἡ ἀποστολή του συνίστατο στὸ νὰ ἀναζητῆ στόχο μέσα στὸ ἀδιαπέραστο σκοτάδι.

Καθὼς δὲν ἐφαίνετο κανένα σημάδι ἐχθρικοῦ πλοίου στὸ μέσον τῶν στενῶν Μπλάκετ, ὁ Κέννεντυ ἔλαβε μιὰ μοιραία ἀπόφαση. Ξεπέρασε τοὺς ἄλλους δύο κυβερνῆτες Πόττερ καὶ Λόουρη, στοὺς ὁποίους ἐπρότεινε νὰ ἀντιστρέψουν καὶ οἱ τρεῖς τὴν πορεία τους. Ἐπίστευε ὅτι ἐὰν ἐπέστρεφαν στὴν περιοχή, ἀπὸ τὴν ὁποίαν διεσκορπίσθησαν γιὰ τὶς περιπολίες, θὰ ἦσαν τυχεροὶ νὰ συναντήσουν τὶς τορπιλλακάτους, ποὺ ἔλειπαν. Οἱ ἄλλοι δύο πλοίαρχοι συνεφώνησαν. Μὲ τὸν Κέννεντυ τώρα ἐπὶ κεφαλῆς ἐστράφησαν νοτιοανατολικά, ἀκριβῶς πρὸς τὴν διεύθυνση ἀπὸ ὅπου ἐρχόταν τὸ «Ἀμαγκίρι» μὲ ταχύτητα τριάντα κόμβων.

Ὁ Λανάμι στεκόταν στὸ δεξιὸ ἄκρον τῆς γεφύρας, ἀδημονῶντας γιὰ τὴν ταχύτερη διέλευση τοῦ κόλπου τῆς Βέλλα. Ἀριστερὰ ἦταν ὁ πλοίαρχος Γιαμασίρο καὶ στὸ μέσον ὁ ὑποπλοίαρχος Χιρόσι Χοσάκα, ἀξιωματικὸς τορπιλλῶν. Τὸ τιμόνι τὸ κρατοῦσε ὁ ναύκληρος Καζούτο Ντόη.

Ἐπὶ τῆς τορπιλλακάτου 109 ὁ Κέννεντυ ἦταν στὸ τιμόνι. Μπροστά του ὁ σημαιοφόρος Ρὸς στὸ βαρὺ πυροβόλο. Δεξιὰ τοῦ κυβερνήτου ὁ Μάγκιρ. Ὁ Χάρρις, ἐκτὸς ὑπηρεσίας, κοιμόταν μὲ τὸ σωσσίβιό του γιὰ μαξιλάρι. Ἡ ἄκατος, μὲ τὴ μία μηχανή, κυλοῦσε τόσο ἀπαλὰ ὥστε δὲν ἀκουγόταν παρὰ τὸ πλατάγημα τοῦ νεροῦ.

«Πλοῖον ἐμπρός!», φώναξε ἕνας ναύτης στὸν κυβερνήτη Χανάμι.

«Πλοῖον ἐμπρός!», φώναξε ὁ Μάρναιη στὸν Κέννεντυ.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΠΑΙΔΙΚΑ

ΠΑΛΤΑ, ΚΟΥΣΤΟΥΜΑΚΙΑ, ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΠΑΝΤΑΛΟΝΑΚΙΑ
ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ—ΧΑΜΗΛΑΙ ΤΙΜΑΙ
Κ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 280, ΠΑΤΡΑΙ

ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΕΙΔΗ
Παλτά
Φορέματα
Κουστούμια
Μπλουζάκια, ζακετάκια μάλλινα, παπουτσάκια κλπ.
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ - ΜΠΟΥΡΙΤΣΑΣ ΚΑΙ Σ/ΙΑ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 74

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

40ον

Ὁ λοχίας Κομνηνὸς ἄπλωσε μιὰ ἐφημερίδα μπροστά του καὶ κάνοντας πὼς διαβάζει ἐπρόσεξε στὴν κουβέντα τῶν δυὸ ἀνθρώπων ποὺ καθόντουσαν στὸ διπλανὸ τραπέζι. Ἐκεῖνοι δὲν τὸν εἶχαν ἀντιληφθῆ καὶ ἐξ ἄλλου ἐπειδὴ μιλοῦσαν γαλλικὰ ἦσαν ἥσυχοι πὼς κανεὶς δὲν θὰ καταλάβαινε τί λέγανε μέσα στὸ λαϊκὸ ἐκεῖνο καφενεῖο.

Ἐκεῖνο ποὺ τὸν ἔκανε νὰ προσέξη στὴν κουβέντα τους ἦταν μιὰ φράσι ἑνὸς ἀπ' αὐτούς.

— Ὁ ἀρχηγὸς μᾶς εἰδοποίησε πὼς ἀπόψε στὶς 8 θὰ τὴν ἀρπάξουν καὶ πὼς πρέπει νὰ πᾶμε νὰ βοηθήσουμε καὶ μεῖς.

Τί ἤθελαν νὰ ποῦν μ' αὐτό; Γιὰ ποιὰ ἁρπαγὴ μιλοῦσαν; Νὰ τί δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβη.

Καί, κρυμμένος πίσω ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα του προσπάθησε ν' ἀκούση τί λέγανε.

Οἱ δύο ὅμως ἄγνωστοι ἐμιλοῦσαν μὲ σιγανὴ φωνὴ καὶ ὁ Κομνηνὸς δὲν μπόρεσε γ' ἀκούση οὔτε λέξι ἀπ' τὴν κουβέντα τους.

Ὕστερα ἀπὸ λίγο ὁ ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶπε:

— Πᾶμε εἶναι ὥρα.

Καὶ ὁ ἰδιὸς ἄγνωστοιἀφοῦ ἐπλήρωσαν τὰ οὖζατους ἐσηκώθηκαν καὶ ἐγκατέλειψαν τὸ μικρὸ αὐτὸ καφενεῖο.

Ὁ λοχίας περίεργος νὰ ἐξακριβώση περὶ τίνος ἐπρόκειτο ἐβγῆκε καὶ αὐτὸς καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς παρακολουθῆ.

Ἀφοῦ ἐπέρασαν δυό-τρία στενοσόκκακα, οἱ δυὸ μυστηριώδεις ἄγνωστοι μπῆκαν μέσα σ' ἕνα βενζινάδικο. Ὁ Κομνηνὸς τοὺς παρακολουθοῦσε ἀπὸ μικρὰς ἀποστάσεως φροντίζοντας νὰ μὴ γίνη ἀντιληπτός.

Βαδίζοντες κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἔφθασαν στὴ προκυμαία καὶ ἐκεῖ οἱ δύο ἄγνωστοι ἐμπῆκαν στὸ τράμ ἐνῶ ὁ Κομνηνὸς σκαρφάλωνε στὸν πίσω ἐξώστη ἀποφασισμένος νὰ μὴν τοὺς ἀφίση ἀπὸ μπροστά του.

***

Ὅταν ἔφθασαν στὸ Γκιὸς-Τεπὲ οἱ δύο ἄνδρες κατέβηκαν καὶ πῆραν ἕνα ἀνηφορικὸ δρομίσκο.

Σ' ἕνα ἐρημικὸ μέρος δύοἄλλοι τοὺς περίμεναν.

Οἱ τέσσερες ἄνδρες κουβέντιασαν γιὰ λίγες στιγμὲς καὶ ἔπειτα ὅλοι μαζὶ ἄρχισαν νὰ προχωροῦν.

Ὁ Κομνηνὸς μὴν μπορῶντας νὰ τοὺς ἀκολουθήση πιὰ γιατὶ θὰ τὸν ἔβλεπαν ἐκρύφθηκε πίσω ἀπὸ ἕναμισογκρεμισμένο τοῖχο. Οἱ τέσσερες ἄνδρες προχωροῦσαν ἀμέριμνοι.

— Ἂν δὲν μᾶς κοροϊδεύη ἡ λεβαντίνα εἶπε ὁ ἕναςπρέπει νὰ εἶναι ἐδῶ τώρα.

Πράγματι σὰν ν' ἀπαντοῦσε στὴ σκέψι του, δυὸ γυναικεῖες σιλουέττες ἐφάνηκαν σὲ μικρὴ ἀπόστασι.

Εἶχε βραδυάσει καὶ οἱ δυὸ γυναῖκες περπατοῦσαν ἀργὰ ἀνύποπτες.

— Αὐτὲς εἶναι ἐμουρμούρισε ὁ ἕνας.

Καὶ οἱ τέσσερες ἄνδρες ὥρμησαν κατ' ἐπάνω τους τὶς ἅρπαξαν καὶ κλείνοντας μὲ τὶς χονδρές του παλάμες τὰ στόματά τους γιὰ νὰ μὴ ἀκούγωνται οἱ φωνές τους, ἔβγαλαν ἕνα λεπτὸ σχοινὶ καὶ τὶς ἔδεσαν χειροπόδαρα.

Ἔπειτα κρατῶντας τες δύο-δύο ἔστρεψανδεξιάκαὶ ἄρχισαν νὰ προχωροῦν μὲ βῆμα γρήγορο.

Ὁ Κομνηνὸς ποὺ παρακολουθοῦσε πίσω ἀπὸ τὸ μισογκρεμισμένο τοῖχο βλέποντας τοὺς τέσσερες ἄγνωστους νὰ ἀπομακρύνωνται κουβαλῶντας τὶς δυὸ δεμένες γυναῖκες ἐβγῆκε ἀπὸ τὸν κρυψῶνα του καὶ ὥρμησεν ἐναντίον τους μὲ τὸ πιστόλιστὰ χέρια

Ἐκεῖνοι ἀκούοντας τρέξιμο ἀπὸ πίσω τους ἔστρεψαν ἀνήσυχοι καὶ βλέποντας τὸν λοχία ἄφησαν τὶς γυναῖκες κατὰ γῆς καὶ ἑτοιμάσθηκαν νὰ ἀμυνθοῦν.

— Ἐπάνω τὰ χέρια φώναξε ὁ Κομνηνὸς προπείνοντας τὸ πιστόλι του.

Οἱ τέσσερες ἄνδρες ἐγέλασαν καὶ ὥρμησαν ἐπάνω του. Ἀλλ' ὁ Κομνηνὸς δὲν ἦταν ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τὰ χάνουν εὔκολα.

Ἐξ ἄλλου καὶ ἡ σκέψις ὅτι οἱ δύο γυναῖκες ἐκινδύνευαν ἀπὸ τοὺς κακούργους αὐτοὺς τοῦ ἐδιπλασίαζε τὶς δυνάμεις.

Μὲ μιὰ πιστολιὰ ἐξάπλωσε τὸν ἕνα κατὰ γῆς καὶ οἱ ἄλλοι τότε φοβισμένοι ἐκοντοστάθηκαν.

Ὁ Κομνηνὸς ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας γιὰ ν' ἀδειάση ἐπάνω τους τὸ πιστόλι του.

Οἱ τρεῖς ἄνδρες ἀπὸ τοὺς ὁποίους μάλιστα ὁ ἕνας εἶχε πληγωθῆ στὸ χέρι, θρασύδειλοι καθὼς ἦσαν τὸ ἔβαλαν στὰ πόδια. Ὁ λοχίας χωρὶς νὰ σκεφθῆ νὰ τοὺς καταδιώξη — γιατὶ ἦταν ἀργὰ καὶ ἦταν καὶ ὁλομόναχος —ἔτρεξε πρὸς τὶς δεμένες γυναῖκες.

Ἔκοψε τὰ δεσμὰ τους καὶ βοηθῶντας τες νὰ σηκωθοῦν εἶπε μὲ εὐγένεια:

— Μὴ φοβόσαστε, δεσποινίδες. Αὐτοὶ οἱ παληάνθρωποι ἔφυγαν.

— Θεέ μου, τί φοβερὸ ἦταν αὐτό! ἐψιθύρισεν ἡ μιὰ ἀποτὶς κοπέλες τρομαγμένη.

Καὶ στρεφομένη πρὸς τὸν Κομνηνὸ ἐπρόσθεσε:

—Ἂν δὲν εἴσαστε σεῖς, θὰ εἴμαστε χαμένες...

—Ὄχι θά! ἔκαμε ἐκεῖνος μὲ ἀπλότητα. Δὲν ἔκανα καὶ κανὲ να σπουδαῖο πρᾶγμα.

— Τί λέτε; δυεμαρτυρήθη ἡ κοπέλλα ζωηρά. Σᾶς χρωστοῦμε τὴ ζωή μας.

— Ναί, σᾶς χρωστοῦμε εὐγνωμοσύνη, πρόσθεσε ἡ ἄλλη.

Καὶ οἱ δύο κοπέλλες συνοδεύομενες ἀπὸ τὸν λοχία ἐπῆραν τὸ δρόμο πρὸς τὴν πόλι.

Ὅταν ἔφθασαν ἔξω ἀπὸ ἕνα καφενεῖο ποὺ τὸ γκάζι του ἐφώτιζε τὸ δρόμο, τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ κορίτσια κύτταξε προσεχτικὰ τὸν Κομνηνὸ στὸ πρόσωπο καὶ ἔβγαλε μιὰ φωνὴ ἐκπλήξεως.

—Θεέ μου ὁ λοχίας! εἶπε.

Ὁ Κομνηνὸς τὴν ἐπρόσεξε τότε καλύτερα καὶ ἡ καρδιά του ἄρχισε νὰ χτυπᾶ δυνατά.

Στὸ πρόσωπο τοῦ κοριτσιοῦ αὐτοῦ ἀνεγνώρισε τὴν ὡραία ἐκείνη Σμυρνιοπούλα ποὺ τοῦ εἶχε πετάξει τὸ πορφυρὸ ρόδο.

—Σεῖς! ἐψιθύρισε.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
Τηλεφ. 23-96
* Βιβλία
* Κάρτες
* Ἀτζέντες
* Ἡμερολόγια
* Παιγνίδια
* Χρήσιμα δῶρα
ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΕΚΛΕΚΤΕΣ
ΤΙΜΕΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16 ΠΑΤΡΑΙ

ΩΡΑΙΕΣ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

ὑφαντές, δίφυλλες πρὸς δρχ. 220. Στὸρ ὁλοκέντητα ἀπὸ δρχ. 250 καὶ ἄνω. Μεγάλη ποικιλία εἰς ὑφάσματα πήχεως διὰ κουρτίνες καὶ ντιβάνια.
«ΜΥΣΤΡΑΣ», ἔναντι κινηματογράφου «Ἰντεάλ», τηλ. 25—28

ΠΕΝΘΗ

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγον, πατέρα, υἱόν, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΝ

θανόντα ἐκηδεύσαμεν τὴν 17ην τρέχοντος μηνός.

Ἡ σύζυγος: Μαρία. Τὰ τέκνα: Χριστίνα, Παναγιώτα καὶ Παναγιώτης. Ἡ μήτηρ: Παναγιώτα. Οἱ ἀδελφοί: Εὐστάθιος Ἀναστασόπουλος, Ἀγγελικὴ Ἀναστασοπούλου, Φωτούλα Καρδάση, Ρένα καὶ Νῖκος Κάσσας. Οἱ ἀνεψιοί.

ΤΡΙΤΗ 24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΩΡΑ 10.30
ΤΟ ΡΕΒΕΓΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ «ΠΑΛΗΑ ΠΑΤΡΑ»
ΕΛΛΗΝ. ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ
ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΩΝ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 38—82 & 38—39

ΥΓΡΑΕΡΙΑ
ΚΟΣ·ΜΟ·ΓΚΑΖ
ΕΝΤΟΣ ΚΙΤΡΙΝΩΝ ΦΙΑΛΩΝ
ΜΟ